

Jan Józef Lipski

Senator z województwa radomskiego

W wyborach do Senatu 4 czerwca 1989 r. otrzymał 115 330 głosów, czyli 47,67% oddanych głosów ważnych (241 937); w drugiej turze wyborów 18 czerwca 1989 r. otrzymał 115 475 głosów na 170 694 oddane głosy ważne.

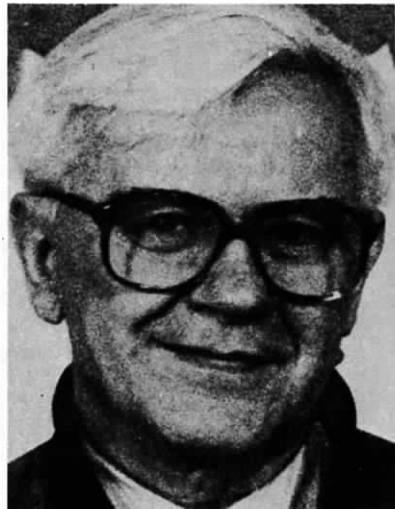
Wiceprzewodniczący Komisji Kultury, Środków Przekazu, Nauki i Edukacji Narodowej.
Członek Komisji Praw Człowieka i Praworządności.

Urodził się 25.05.1926 w Warszawie. Syn Romana (patrz biogram siostry, Marii Dmochowskiej s. 39).

Podczas okupacji uczył się na tajnych kompletach. Od 1942 w Szarych Szeregach, uczestnik małego sabotażu (Akcja „Wawer”), od 1943 żołnierz pułku „Baszta”, walczył w Powstaniu Warszawskim; ciężko ranny, odznaczony Krzyżem Walecznych.

Po ukończeniu Liceum im. J. Słowackiego studiował w 1946–1953 filologię polską na Uniwersytecie Warszawskim, pracując jednocześnie w wydawnictwach książkowych. Od 1961 pracownik Instytutu Badań Literackich PAN, w 1965 uzyskał doktorat. W 1956–1957 członek redakcji i kierownik działu kulturalnego tygodnika „Po prostu”.

W 1957–1959 prezes Klubu Krzywego Koła. W marcu 1964 współorganizator *Listu 34*, potem współinicjator i sygnatariusz licznych protestów m.in. w 1975 przeciwko wprowadzeniu do Konstytucji PRL zapisów o kierowniczej roli PZPR i sojuszu z ZSRR. W 1968 współorganizator poparcia literatów dla młodzieży akademickiej i pomocy dla więźniów politycznych. We wrześniu 1976 jeden z założycieli KOR (następnie KSS „KOR”), w maju–czerwcu 1977 więziony w areszcie śledczym. Od 1980 działak na NSZZ „S”, m.in. jako członek Zarządu Regionu Mazowsze i delegat na I Krajowy Zjazd w Gdańsku-Oliwie. Po wprowadzeniu stanu wojennego przedostał się do zakładów „Ursus”, gdzie uczestniczył w strajku protestacyjnym. Aresztowany, w styczniu 1982 oskarżony o kierowanie strajkiem, wyłączonego z rozprawy ze względu na stan zdrowia, przebywał w szpitalu pod nadzorem SB. W tym czasie został usunięty z IBL. Zwolniony warunkowo w maju 1982, przebywał na leczeniu w Londynie. Po powrocie do kraju ponownie aresztowany, następnie zwolniony i amnestionowany. Współpracował z tajnymi strukturami Regionu Mazowsze, od 1989 ponownie członek Zarządu Regionu. W 1987 współtwórca odro-

dzonej PPS, jest prezesem jej Rady Naczelnej. W 1983 otrzymał doktorat honoris causa Uniwersytetu Nanterre.

Jako historyk literatury ogłosił m.in. monografię *Twórczość Jana Kasprówicza 1878–1906*, artykuły krytyczne (głównie z 1956–1967) zebrął w tomie *Szkiecy o poezji* (1987, Instytut Literacki, Paryż). W wydawnictwach drugiego obiegu i na emigracji ukazały się jego prace historyczno-publicystyczne, m.in.: *Komitet Obrony Robotników — Komitet Samoobrony Społecznej „KOR” i Dwie ojczyzny — dwa patriotyzmy* (wyd. rozszerzone: *Dwie ojczyzny i inne szkice*).

Żonaty; żona Maria, polonistka, redaktor wydawnictw książkowych (obecnie na emeryturze); ma dwoje dzieci: syn Jan Tomasz jest socjologiem i publicystą, córka Agnieszka psychologiem.